

legges på sak.
Runde 2

Sett off
1 OUS.
①

3

1

R E T T S B O K
for
Hammerfest herredsrett

År 1990 den 27. august ble rett holdt på Snefjord skole.

Rettens formann: Sørenskriver Axel Slettebøe
Meddommere: Elisabeth Guldbrandsen, 9680 Snefjord,
Erling Dag Hagen, 9690 Havøysund,
som begge har gitt forsikring før.
Protokollfører: rettens formann
Sak nr.: 22/1990

Den offentlige påtalemyndighet
mot

1. Anders Johan A. Buljo, f.12.12.49, 9520 Kautokeino
2. Johan Anders I. Buljo, f.21.02.24, 9520 Kautokeino
3. Josef Iver J.A. Buljo, f.22.07.55, 9520 Kautokeino
4. Aslak Aslaksen Sara, f.04.04.42, 9528 Mieronjavrrre
5. Josef Iversen Sara, f.28.06.27, 9733 Suosjavrrre
6. Mikkel Josef A. Sara, f.02.10.39, 9520 Kautokeino
7. Iver Josefsen Sara, f.08.01.58, 9733 Suosjavrrre
8. Marit Ravna J. Sara, f.20.11.56, 9733 Suosjavrrre

Rett kopi
bekräftes

tiltalt for overtredelse av Reindrifftsloven av 9. juni 1978
§ 34, jfr. § 20.

Aktor: pfm. Hans Tore Høviskeland
Forsvarer: adv. Geir Haugen, Mysen.

Etter rådslagning og stemmgiving for lukkede dører ble det
avsagt slik

Dom:

Tiltalte 1: Anders Johan Andersen Buljo, f.12.12.49,
reineier, bor vinter: 9520 Kautokeino og sommer:

- 9620 Kvalsund, ugift og uten forsørgelsesbyrde, husker ikke formue og inntekt, men oppgir at han sist vår eide 450 rein.
- 2: Johan Anders Isaksen Buljo, f.21.02.24, reineier, bor vinter: 9520 Kautokeino og sommer: 9620 Kvalsund, gift og forsørger kone. Han husker ikke sin inntekt eller formue. Han er far til tiltalte nr. 1 og nr. 3.
- 3: Josef Iver Johan Andersen Buljo, f.22.07.55, reineier, bor vinter: 9520 Kautokeino og sommer: 9620 Kvalsund, ugift og uten forsørgelsesbyrde. Han husker ikke sin formue og inntekt.
- 4: Aslak Aslaksen Sara, f.04.04.42, reineier, bor vinter: 9528 Mieronjavrrer og sommer: Storbukt, 9620 Kvalsund, ugift og uten forsørgelsesbyrde, Han husker ikke sin formue og inntekt, men oppgir at han sist vår hadde 290 rein.
- 5: Josef Iversen Sara, f.28.06.27. Han er reineier, gift og forsørger 2 barn. Hans vinteradresse er 9733 Suosjavrrer og sommeradresse 9620 Kvalsund. Han husker ikke formue og inntekt. Han er far til tiltalte nr. 7 og 8.
- 6: Mikkel Josef Aslaksen Sara, f.02.10.39, bor vinter: 9520 Kautokeino og sommer: Storbukt, 9620 Kvalsund, gift og forsørger 4 barn, oppgir som formue til ca kr 1 mill. og inntekt til ca. kr 50.000,-.
- 7: Iver Josefsen Sara, f.08.01.58, reineier, bor vinter: 9733 Suosjavrrer og sommer: 9620 Kvalsund, ugift og har forsørgelsesbyrde for ett barn. Han husker ikke sin formue og inntekt.
- 8: Marit Ravna Josefsdatter Sara, f. 20.11.56, reineier, bor vinter: 9733 Suosjavrrer og sommer: 9620 Kvalsund, ugift og forsørger 3 barn. Hun husker ikke formue og inntekt.

Ved forelegg av 24. februar 1989 utferdiget av Vestfinnmark politikammer ble hver av de tiltalte forelagt en bot til

statskassen på kr 20.000,- eller hvis boten ikke ble betalt, fengsel i 18 dager, for overtredelse av

Reindriftsloven av 9. juni 1978 § 34, jfr. § 20,

hvoretter enhver reineier plikter å sørge for at hans rein til enhver tid bevoktes på en skikkelig måte og har forsvarlig tammhetsgrad,

Ved

at han i perioden juni-september 1988 i reinbeite-distrikt 20 - Kvaløy ikke holdt sine reinsdyr under forsvarlig bevoktning og med den følge at reinsdyrene har forvoldt betydlige skader på Hammerfest kommunes parkanlegg og i private hager i Hammerfest og Rypefjord.

Foreleggene ble ikke vedtatt, og saken mot de 8 reineierne ble fremmet for Hammerfest herredsrett til pådømmelse etter strprl § 268. Ved dom av 14. juli 1989 ble samtlige tiltalte frifunnet.

Etter anke fra politimesteren i Vestfinnmark ble dommen opphevet ved Høyesteretts kjennelse av 12. januar av 1990.

Saken ble deretter påny oversendt Hammerfest herredsrett med begjæring om pådømmelse.

Ny hovedforhandling ble avholdt 21. 22. og 23. august 1990. De tiltalte møtte, avga forklaring, samtlige erkjente seg ikke skyldig.

Under hovedforhandling avga 20 vitner forklaring, det ble foretatt befaring i Hammerfest og i Rypefjord, og den sakkyndidge, sivilagronom Hans Prestbakmo, avga uttalelse. Det ble forøvrig foretatt slik dokumentasjon som fremgår av rettsboken.

Aktor la ned slik

påstand:

1. De tiltalte dømmes i samsvar med tiltalebeslutningen hver til en bot stor kr. 20.000,-, subsidiært 18 dagers fengsel.
2. Sakskomkostninger påstås ikke idømt.

Forsvareren la ned slik

påstand:

At de tiltalte frifinnes.

Rettens bemerkninger:

I følge den sakkyndige Hans Prestbakmo har det fra 1700-tallet vært reindrift på Kvaløya.

Reinbeitedistrikt nr. 20-Kvaløy som de tiltalte tilhører, består av ni driftsenheter organisert i tre såkalte siidaer hvorav Buljo-familien tilhører den ene bestående av 3 driftsenheter, og Sara-familien de to andre fordelt med 2 driftsenheter på den ene og 4 på den andre siidaen.

Hver siida, eller driftsgruppe, har sine flokker samlet under vinterbeitet i Kautokeino reinsogn.

Under sommerbeitet på Kvaløya er all rein i reinbeitedistrikt 20 tilhørende de forskjellige driftsenheter, sammenblandet og beiter spredt over hele Kvaløya. Beitetiden på Kvaløya er fra 1. mai til 30. september.

Kvaløya er på 330 kvadratkilometer, og nyttbar beitevidde er ifølge det opplyste anslått til ca 210 kvadratkilometer. Av dette arealet utgjør Hammerfest og Sørøysund knapt 4 kvadratkilometer.

Kvaløya består av mye stein og grus, og det er ifølge den sakkyndige lite beite over 250 meter. De beste beiteforholdene er i dalene og langs vassdragene ned mot sjøen hvor reinen finner grøntbeite som gras og urter.

Beiteområdet på Kvaløya er sterkt nedbeitet. Reintallet er og har i flere år vært for høyt. Dette har bl.a gitt seg utslag i at slaktevekten på kalv ligger betydelig lavere på Kvaløya enn andre steder i landet.

Det er noe usikkert om reintallet på Kvaløya har økt i de siste årene. I følge den offisielle tellingen for 1988 var det tilsammen 2920 rein på øya den 15. april 1988. Dette er reintallet etter slaktning og før kalving, d.v.s det laveste tallet i løpet av året. Av dette utgjorde okser 287, d.v.s 9.8% av flokken. Høyeste reintall på øya var pr. 1. april 1988 fastsatt til 2000 dyr. I august 1987 fastsatte reindrifststyret at reintallet skulle reduseres til 1600 rein pr. 1. april 1990.

Det altså på det rene at de tiltalte i 1988 hadde langt flere rein på Kvaløya enn det var beitegrunnlag for.

Flyttingen av reinen fra vinterbeitet i Kautokeino-området starter i slutten av april, og reinen er på Kvaløya i begynnelsen av mai.

Simlene beiter hovedsakelig på østsiden og nord på øya, og oksedyrene på vestsiden av øya.

Kalvingen skjer på Kvaløya i mai, og simlene er da spesielt skye og sårbare for forstyrrelser.

Samlingen av reinen skjer i løpet av september, hvorefter reinen i slutten av september svømmer over Kvalsundet tilbake fastlandet. Deretter skjer slakting, merking m.v. før reinen langsomt og beitende flyttes tilbake til vinterbeitet ved Kautokeino hvor skillingen skjer.

Samtlige tiltalte hadde i 1988 sine sommerboliger på Alnes som ligger ca 27 km fra Hammerfest.

Reinen voktes av de tiltalte selv og av andre i familien. Til vanlig var ca 13 personer ifølge de tiltalte innvolvert i voktingen i 1988.

Tiltalte nr. 8, Marit Ravna J.Sara, har forklart at hun i 1988 ikke selv deltok i voktingen overhodet fordi hun måtte ta seg av mindreårige barn, og at hun derfor overlot voktingen til sin far, Josef Iversen Sara, og sin bror, Iver Josefsen Sara.

Retten finner bevist at reinsdyr tilhørende de tiltalte, i det tidsrom som er angitt i tiltalebeslutningen, kom inn på kommunale parkanlegg, kommunale kirkegårder og private hager i Hammerfest og i Rypefjord. Her voldte reinen betydelig skade på planter og trær. Vestfinnmark politikammer mottok ialt 73 anmeldelser på rein som beitet ulovlig innenfor tettbebyggelsen parkanlegg, i private hager og kirkegårder. I 65 av tilfellene ble det gitt skademelding, og i 59 tilfeller ble skadene taksert.

Aktor har anslått skadene i 1988 til over kr 300.000,-, da også medregnet skader som det ikke ble inngitt anmeldelser på. De tiltalte har ikke bestridt dette, men tvert imot erkjent at reinen i 1988 og andre år har voldt betydelig skade slik som beskrevet. Dette legges til grunn.

Retten finner videre bevist at det i 1988 til stadighet både dag og natt, og over lengre tidsrom, befant seg rein i Hammerfest by og Rypefjord innenfor tettbebyggelsen. Det kunne dreie seg om flokker på 5-6 dyr, og opptil flokker på 20-30 dyr.

Likevel har de tiltalte nektet seg skyldig idet de mener at de i 1988 vokter reinen og gjorde det som var mulig for å hindre at reinen trakk ned i tettbebyggelsen.

I følge de tiltalte hadde de i 1988 i løpet av hele sommeren på et hvert tidspunkt minst tre gjeter i Hammerfest og

Rypefjord området, som vokter reinen. På et hvert tidspunkt var det minst en fra hver siida til stede i området. De tiltalte samarbeidet om voktingen og anså at de i fellesskap hadde ansvaret for voktingen. De har forklart at de i 1988, som alle andre år, hadde som rutine at de hver dag kjørte gjennom Hammerfests og Rypefjords hovedgater med avstikkere inn i boligområdene hvor de så etter rein som beitet ulovlig. De stoppet og gikk ut av bilen i boligområdene og på forskjellige utkikkspunkter som på Salen og Forsølhøyden for å se etter rein som ikke kunne oppdages fra bilen. Dersom de fant rein på ulovlig område, sørget de for at reinen ble jaget/drevet ut av området og opp i skråningen i utmarken. Jagingen skjedde, og skjer, alltid meget forsiktig. Dette bl.a. for at det ikke skal oppstå skade på dyrene, og for at ikke flokken skal spres. Videre jages reinen bare et kort stykke opp i utmarken for at den derfra skal beite rolig videre oppover. Reinen vil da i følge de tiltalte "hefte" lengre før den kommer ned igjen. Hvis man derimot jager reinen for høyt opp, vil den raskt vende ned igjen hvor beiteforholdene er bedre.

Forsvareren har anført at grunnen til at ingen av vitnene noen sinne har sett reinen bli vokter og jaget ut av ulovlig område, nettopp kan skyldes at jagingen skjer så forsiktig at folk ikke er klar over hva som skjer. Han har videre vist til at mange ikke kjenner reineierne av utseende.

De tiltalte har videre forklart at det vanligvis patruljeres gjennom gatene tre ganger i løpet av døgnet, og at dette også var rutinen i 1988. Man tar en tur omkring kl. 2200 og neste tur omkring kl 0200 om natten. Videre kjører man en tur på dagtid omkring kl 1200. Det er særlig sent på kvelden, om natten og morgenen at reinen trekker ned i bebyggelsen. Da er det lite trafikk og andre forstyrrelser. Hviletiden for reinen er mellom kl 2400 og kl 0200 om natten. Før og etter hviletiden er reinen gjerne i bevegelse, og dette er bakgrunnen for at Hammerfest og Rypefjord patruljeres av reineierne på de nevnte tidspunkt om natten. Hver tur rundt

Hammerfest med boligområder tar ca 2 timer. Utenom dette befinner reinvokterne seg enten ved en av de to lavvoene som er plassert i Hammerfest området, -den ene ovenfor Storsvingen, og den andre på Forsølhøyden, eller de befinner seg ved forskjellige bålplasser som de har i området, bl.a. en ved Tunnelbakken bak Bybo nedenfor nederste bom, og en annen mellom vanntårnet og Kirkegården i Rypefjord. De tiltalte med familie skifter om å vokte reinen i Hammerfest og Rypefjord området, og hver enkelt er vanligvis i området fra 2-3dager.

De tiltalte har forøvrig forklart at den måten reinen ble voktet på i 1988, er den samme som i dag og alle tidligere år, herunder som på slutten av 1970-tallet.

Retten fester ikke lit til de tiltaltes forklaring om hvordan reinen ble voktet i 1988 med patruljering i Hammerfests og Rypefjords gater flere ganger i døgnet. Hver natt patruljeres Hammerfest og Rypefjord av politiet 2 - 3 ganger, og i helgene oftere. Politiet følger i hovedsak de samme hovedveier og tar de samme avstikkere inn i boligområdene som de tiltalte under sin angivelige vokting av reinen. Samtlige vitner fra politiet har forklart at de hverken i 1988 eller andre år selv har sett eller hørt andre i politiet som har deltatt i patruljeringen, se noen som har voktet og jaget reinen ut av byen eller fra andre områder hvor reinen ikke kan beite. Om natten er det liten eller tilnærmet ingen trafikk i gatene, og samtlige politivitner har hevdet at de ville ha oppdaget reineiernes patruljeringer dersom den faktisk hadde skjedd slik som forklart.

Hammerfest er en liten by, med bare ca 7000 innbyggere. Byen er oversiktlig, og det er helt klart at politiet under sine nattlige patruljeringer av byen ville ha reagert og blitt oppmerksom på kjøringen dersom de tiltalte faktisk hadde forholdt seg slik som beskrevet. Dersom man ikke gjenkjente reinvokteren, ville man ha stoppet vedkommende og undersøkt forholdene. Kjøringen i seg selv nattestid ville ha vært

mistenkelig. Likevel har ingen i politiet, hverken før eller etter 1988, noensinne sett de tiltaltes patruljeringer.

Politioverkonstabel Olaf Magnus Andreassen, som var sjef for ordensavdelingen i 1988, har forklart at reinplagen i 1988 var særlig stor, og at ordensavdelingen da mottok ialt 90 klager på rein som befant seg innenfor tettbebyggelsen og forvoldte skade mv. Politiet prøvde konsekvent å kontakte reieneierne etterhvert som man mottok klager. En stor del av ordensavdelingens ressurser ble satt inn i forbindelse med reinplagen, og klagene og reinplagen var daglig et tema for ordensavdelingen, uten at noen etter avsluttet nattpatruljering noensinne nevnte at man hadde sett vokting av rein fra bil slik som hevdet av de tiltalte.

Retten ble under befaringen vist bl.a. Lavvoen ved Storsvingen og bålplassen ved Tunnelbakken. Ingen av stedene bar preg av slitasje og stadig bruk.

At man ikke kan feste lit til de tiltaltes forklaringer støttes også av de øvrige vitneforklaringer. Samtlige av aktoratets vitner og ett av forsvarers vitner, disponent Rolf Nissen, som samtlige har bodd i Hammerfest/Rypefjord området i en årrekke, har bekrefet reinplagen slik som beskrevet, og uttalt at de hverken i 1988 eller tidligere år har sett noen form for vokting av reinen i Hammerfest og Rypefjord, eller at noen reingjeter har jaget reinen ut fra hager og parkanlegg. De har heller ikke hørt om andre som har sett vokting av reinen.

Disponent Rolf Nissen som bor inntil en av kommunens parker, har forklart at han i 1988 flere netter kunne iaktta 30-40 reinsdyr oppholde seg i parken, og her lå de hele natten. Han våknet av bjellen fra lededyret i flokken, men lot flokken ligge.

Det er klart at reieneierne dersom de hadde patruljert slik som forklart, ikke kunne ha unngått å se flokken i Nissen-

parken.

Tilsvarende kunne vitnet, politioverkonstabel Olaf Magnus Andreassen, forklare at det i parken mellom Rica hotell og politikammeret i 1988 over en ukes tid befant seg en reinflokk på 20 - 30 dyr. Politiet var til stadighet ute og jaget reinen, men flokken vendte tilbake. Man kunne se flokken i parken hele døgnet, men det var ingen reingjeter å se.

Videre gir alle skader på parkanlegg og hager mv i seg selv sterk støtte for at de tiltalte har forsømt sin vokteplikt.

Som nevnt har de tiltalte forklart at de i 1988 vaktet reinen på samme måte som de alltid har gjort, herunder slik som på slutten av 70-tallet hvor 6 av de tiltalte, tiltalte nr 1 - 6, ved Hammerfest herredsretts dom av 10 juni 1980 ble dømt for å ha misligholdt vokteplikten i samme område. Den gangen ble det også lagt til grunn, men da ble det erkjent av de tiltalte, at de ikke hadde gjort noe for å hindre at reinen trakk ned i tettbebyggelsen og voldt skade.

Samtlige vitner som har uttalt seg om spørsmålet, har ment at reinplagen i 1988 ikke var mindre enn tidligere år, -heller verre.

De tiltaltes likegyldighet til vokteplikten bekreftes forøvrig av en rekke andre forhold. Bare i 48 av de ialt 90 tilfellene hvor politiet etter klage forsøkte å kontakte reineierne, fikk man varslet reineierne, og da i flere tilfeller først etter flere forsøk. I 41 tilfeller fikk politiet ikke kontakt med reineierne, til tross for flere oppringninger til Alnes som var det eneste stedet hvor reineierne kunne kontaktes pr telefon.

I følge politioverkonstabel Olav Magnus Andreassen var hovedinntrykket at reineierne ikke tok oppringningene fra

politiet særlig alvorlig. I de tilfellene hvor man kunne registrere at reineierne reagerte, kunne det ta opptil flere timer før reineierne befant seg på stedet. Når de ikke kom, ble det som regel begrunnet med at man ikke hadde noen til stede "der og da".

Ved en anledning ba Olaf Magnus Andreassen, som sjef for ordensavdelingen i politiet, tiltalte nr 2 som formann i reinbeitedistriktet, om å få en samtale med ham på politikammeret om klagene og reinplagen. Johan Anders I. Buljo var i følge Andreassen ikke villig til å møte og heller ikke mottakelig for det som Andreassen ville si til ham.

I følge utskrift av politiets vaktjournal mottok politiet den 11 juni 1988 melding om at 50 rein befant seg på kirkegården i Rypefjord hvor den spiste opp plantene m.v. Politiet kontaktet reineierne på Alnes pr telefon, og i følge journalen skal Kirsten Ravna Sara, tiltalte nr 6's ektefelle, ha uttalt til politiet at det ikke var noe å gjøre med problemet "da reinene vil sulte ihjel om reinen skulle bli ført opp til fjellet".

Dersom de tiltalte virkelig hadde tatt vokteplikten alvorlig, ville de helt klart ha ordnet med skikkelig samband mellom Alnes og de som befant seg i Hammerfest området. I stedet valgte man å kjøre 27 km fra Alnes og inn til Hammerfest for å ta seg av klagene. Det ville videre ha vært naturlig å etablere en ordning med politiet slik at reinvokterne i Hammerfest området kunne kontaktes direkte og ikke via Alnes. Intet av dette har skjedd, - hvilket også kan tale for at man ikke har hatt den kontinuerlig vokting av Hammerfest/Rypefjord som forklart, ellers ville de nok så åpenbart ha sett seg tjent med å anskaffe samband mv, i stedet for i hvert enkelt tilfelle å kjøre 27 km for å ta seg av klagene, eventuelt lete opp de som vokter i området.

Etter domfellelsen i 1980 fikk reineierne tilskudd til anskaffelse av mobiltelefon som også ble benyttet mellom

Alnes og Hammerfest de første årene på 80-tallet, men da det oppstod feil på den ene telefonen, sluttet de å bruke utstyret. Utstyret var ikke i bruk i 1988.

Det er i saken fremlagt en enstemmig innstilling avgitt 28 mars 1979 om reindriften på Kvaløya fra et utvalg oppnevnt av fylkesmannen i Finnmark. Tiltalte nr 2 var medlem av utvalget. I Hammerfest herredsretts dom fra 1980 ble det vist til innstillingen og fra side 8 i innstillingen inntatt følgende om vokteplikten:

"Utvalget antar at det ikke er praktisk mulig ved vokting alene - slik reindriftsforholdene er på Kvaløya i dag - å unngå helt at rein kommer inn i tettbebyggelsen. Byrdene ved slik reinvokting har selvsagt økt etterhvert som tettbebyggelsen har vokst i forskjellige retninger. Utvalget antar likevel at man bl.a. på grunnlag av erfaring om reinens bevegelser etter vindforhold, temperatur o.l. kan gjøre seg formodninger om når reinen kan ventes å trekke inn i tettbebyggelsen. Reineierne, som bor på Alnes, kan ved gode forbindelser i byen sørge for å bli varslet når reinen synes å trekke inne. De kan da medvirke til å drive reinen bort.

Selv om man ikke kan forvente helt å unngå rein i tettbebyggelsen på denne måten, bør omfanget og skadevirkningen kunne minskes noe, og likeså den misnøye som rår blant befolkningen".

Det må legges til grunn at de tiltalte ikke har gjort noe for å følge opp anbefalingene i innstillingen som det er henvist til i forrige dom.

På bakgrunn av ovenstående finner retten bevist at de tiltalte i 1988 ikke vaktet reinen eller gjorde noe av betydning for å hindre at reinen trakk ned i bebyggelsen og voldte skade.

Det fremgår av reindrifftslovens § 20 og forarbeidene til loven at reineierne har en vidtgående plikt til å sørge for at deres dyr holder seg på områder der de lovlig kan beite. Det vises til Rt 1986 side 405.

Det er klart at reineierne plikter å holde reinen utenfor Hammerfest sentrum, tettbebyggelsen, boligområdene, kommunale parker og kirkegårder. Reineierne plikter også å hindre at reinen trekker gjennom disse områdene for å komme fra et lovlig beiteområde til et annet.

Hovedårsaken til at oksereinen trekker ned i bebyggelsen må antas å være dårlige og nedslitte beiteforhold på Kvaløya som igjen har sammenheng med at reintallet i lengre tid har vært for høyt. Oksereinen har gjennom år vennet seg til å trekke ned i bebyggelsen hvor det er attraktive beiter, både innenfor og utenfor hagegjerdene. Det dreier seg om tillært adferd. Det er kun oksereinen som trekker ned i byområdene, og gamle okserein lærer opp nye generasjoner med han-dyr.

Det at de tiltalte ikke har vært i stand til å redusere reinantallet slik som anbefalt/pålagt, må være et forhold som skjerper vokteplikten når dette har direkte sammenheng med reinplagen i tettbebyggelsen.

Videre burde alle klager og meldinger om skade som reineierne har mottatt, ha skjerpet voktingen.

Det er klart at reinplagen ville ha blitt redusert ved forsvarlig vokting av reinen.

På bakgrunn av ovenstående finner retten de tiltalte skyldig i samsvar med tiltalebeslutningen.

De tiltalte har utvist forsett, og retten finner bevist at dette også gjelder tiltalte nr 8, Marit Ravna J. Sara, idet hun var klar over at hennes rein ikke ble vaktet på forsvarlig måte av hennes far og bror som hun hadde overlatt voktingen til.

Aktor har foreslått at samtlige bøtelegges med kr 20.000. Retten finner straffeforslaget noe høyt, bl.a. hensett til det som i følge de fremlagte dommer tidligere har vært bøtenivået.

På den annen side foreligger det en rekke skjerpene omstendigheter som fremgår av redegjørelsen ovenfor. Det dreier seg om grov forsømmelse av vokteplikten for samtliges del, som har medført betydelige skade for andre. De seks første tiltalte er videre tidligere straffedømt for tilsvarende forhold, men det ligger så langt tilbake i tid, - ca 10 år, at det ikke kan tillegges særlig vekt.

På denne bakgrunn fastsettes boten til 8.000 - subsidiært 14 dagers fengsel, for for samtlige tiltalte.

Retten finner videre at de tiltalte må dømmes til å erstatte det offentlige sakens omkostninger med kr 8.000,- fordelt med kr 1000 på hver. Beløpet er fastsatt skjønnsmessig og utgjør kun en brøkdel av de faktiske omkostninger.

Dommen er enstemmig.

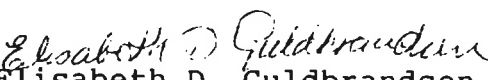
domsslutning:

1. Anders Johan Andersen Buljo, f. 12.12.49,
Johan Anders Isaksen Buljo, f. 21.02.24,
Josef Iver Johan Andersen Buljo, f. 22.07.55,
Aslak Aslaksen Sara, f. 04.04.42,
Josef Iversen Sara, f. 28.06.27,
Mikkel Josef Aslaksen Sara, f. 02.10.39,
Iver Josefsen Sara, f. 08.01.58,
Marit Ravna Josefsdatter Sara, f. 20.11.56,
dømmes for overtredelse av reindrifftsloven av 9. juni
1978 § 34 jfr § 20, 1.ledd, hver til en bot av 8.000 -
åttetusen - kroner, subsidiært 14 - fjorten - dagers
fengsel.
2. De tiltalte dømmes videre hver til å erstatte det
offentlige sakens omkostninger med 1.000 - ettusen -
kroner.

Retten hevet

Erling Dag Hagen

Axel Slettebøe

Elisabeth D. Guldbrandsen

Det overlates til politiet å sørge for forkynnelse av dommen
for de domfelte.